

[Augsburg], 25. Oktober 1567

An Johannes Crato von Krafftheim

UB Breslau, Ms. 9820 (Rehdigeriana 246), Nr. 331 (fol. 438r-v).

Clarissimo viro, D. Ioanni Cratoni, archiatro Caesareo etc. Domino et amico suo colendo.
Wien.

S. D. Tribus E. T. epistolis respondeo 27 Septembris, 11 et 18 Octobris datis. Ac postremis primùm. Oporinus mihi scribit, se mittere per Willerum aliquot Isocrates mihi, et alios libellos, scribit idem Canterus. Sed qui mihi vtriusque literas reddidit, negabat vasculum illud antè Martini allatum iri. Expecto igitur et tuos et meos libellos vnà. Isocratem recèns editum vnicum habeo, et ad vsum scholasticum inserta charta à me concinnatum. Praeterea nullum exemplum hic vidi, credo quod Augustanus bibliopola curauit, ne Oporiani huc inferrentur, quò suos citius distrahat. Mittam cum primum nactus fuero. ἀλλ' οὐδὲν ιερὸν spectabis, nec tuo conspectu magnopere dignum, nedum Caesareo, cuius Maiestati absit, vt tam minuto libello denuò sim molestus. Grandiorem editionem penè despero. Significat enim Oporinus commentariolos meos, 8ª forma editos fore et vendibiliores et εὐωνοτέρους pauperioribus, quorum obstare commodis, propter meas priuatas rationes, alienum à me esse debet. Tum verò minimùm autor et scholia .5. mediocres tomos conficient, ac nefas duco tot minutias obtrudere Maximo Caesari. Sed T. E. autoritatem non defugiam, si iusseris. Quòd me satis αὐστηρὸν esse iudicas, et illud dissimulas ὅτι τὸν αὐστηρὸν ἡ κωμῳδία ἄγροικον ἡγεῖται: agnosco vrbannitatem tuam. Aulicitudinem enim dicere non licet, praesertim cum ipsa aula in vrbe sit. Ego verò ἄγροικος πεφυκὼς οὐκ ἀν εἴην ἀστυκός. et nunc Algebutar horoscopi est ἡ, idemqüe cum »χρονοκράτωρ et σ' gubernator aetatis. Num tu ergo vuas de spinis colliges? aut ficus de tribulis? Si quis natura φιλαστρολόγος est, is ego sum, qui annos nondum 13 natus Firmico peruelutando, cuius orationem vix intelligebam, nedum artem ipsam, non potui satiari: et puto στοχαστικὴν διάνοιαν mihi non omnino deesse. Verum artis solida cognitio deest, a qua me numerorum difficultates abstraxerunt. Itaque cum interdum scopum attingam, saepius aberro: nunc praesertim, cum et scholasticis laborib[us] et typographicis, tantūm non obruor. Moueor etiam tot et tantis dissensionibus et quotidianis penè mendacijs astrologorum. αἰσχρὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν. εἰ δὲ μάντις ἄριστος, ὅστις ἐκάστῃ καλῶς: in eo genere me nulla ex parte tibi comparo. Legi tuam Hainzeliana geneseos et aliquot reuolutionum explicationem, valdeqüe probaui. De Suidae indice idem respondeo, quod de Epicteteo et Demosthenico: promissos esse illos a typographo, non praestitos. Ac Suidas ita est editus, vt editum non esse mallem. Sed vel Adrianum Iunium vel Xylandrum, quorum conatibus mea peruersio anteueruit, luculentius eundem edituros auguror. Puto me omnibus epistolis respondisse. Nam τὰ μεμψίμοιρα ἀνακυκλοῦν quorsum attinet. Caesaream autem M[aiestatem] vnà tecum conualuisse et spero et opto. Vale. 25 Octobris 1567.

Hiero[nymus] Wolfius.

Nudiustertius Nicolaus Reusnerus Camerarij literas Lauinga mihi misit. Optimè valet, doctiss[imus] senex, et pristinam suam erga me voluntatem retinet. Reusnerus autem ipse scribit, in Turingico saltu, prope Ilmenouiam, a 7. equitibus magnam pecuniae vim erectam sibi esse. Cuius vicem equidem doleo, sed idem vereor, ne suapte imprudentia in id malum inciderit. Proxima enim comitia modestiss[imum] prius adolescentem φιλοκένταυρον κυπελλόμαχον καὶ ἀσωτον σχεδὸν reddiderunt. Iterum vale.